

MER DEMOKRATI MINDRE MAKT ÅT EU

Ung Vänsters plattform i valet till europaparlamentet 2009

 UNG VÄNSTER
www.ungvanster.se/eu

Inledning

Den 7 juni 2009 är det val till Europaparlamentet. Det är då femton år sedan vi röstade om medlemskap i den Europeiska Unionen. Under valrörelsen 1994 försökte ja-sidan lansera EU som ett stort demokratiprojekt. Freden skulle garanteras samtidigt som Sverige skulle få inflytande och möjlighet att påverka Europas framtid. För att övertyga en skeptisk opinion lovade ja-sidan att Sverige skulle få behålla den offentliga sektorn, kollektivavtalen, alliansfriheten och makten att stifta våra egna lagar.

Idag är det uppenbart att det mesta bara var lögner och tomma ord. Nu kan vi se hur ja-sidans retorik var vilseledande och lögnaktig. Idag ser vi hur EU har utvecklats till en aggressiv överstatlig byråkrati med allt större makt att styra de olika medlemsländerna. Högerpolitik och nyliberalism är cementerade i EU:s fördrag vilket har resulterat i att EU har gått till direkt angrepp mot fackföreningar, kollektivavtal, vår välfärd och våra statliga monopoler.

Folkvalda politiker står allt oftare maktlösa när EG-domstolen tar sig rätten att döma ut progressiv miljölagstiftning eller en begränsning av strejkrätten. Men att driva frågor på EU-nivå har också blivit ett sätt för den svenska högern att driva igenom sin politik trots folkets utbredda motstånd mot avregleringar, nedmontering av välfärden och attacker på den svenska modellen.

EU är inte uppbyggt för att vi ska kunna påverka – det är ett odemokratiskt projekt där politiken redan är fastlåst på förhand. Just därför är det viktigt att rösta in EU-motståndare i parlamentet. Vi behöver folk som står upp emot att ännu mer makt flyttas till EU. Idag är det bara ett riksdagsparti som tagit den rollen. Den som inte vill ha fler nickedockor i EU-parlamentet ska därför rösta på Vänsterpartiet den 7 juni.

Mer demokrati – inte mindre

Sedan vi gick med i EU har det svenska folkets inflytande över politiken minskat. Vi har inte fått inflytande över den europeiska politiken – tvärtom har EU-eliten fått stort inflytande över den svenska politiken. I frågor där de svenska folkvalda tidigare varit beslutsfattande har denna makt lämnats över till andra institutioner, som brister i eller helt saknar demokratisk karaktär. Detta är och förblir grunden i Ung Vänsters EU-motstånd – att vi tvärtemot vad EU-förespråkarna säger måste gå ur EU för att ta tillbaka vårt inflytande över politiken.

Vårt inflytande har minskat

Att vårt inflytande minskar i och med EU-medlemskapet är varken en slump eller en barnsjukdom som försvinner med tiden. Tvärtom är bristen på demokrati strukturellt inbyggd, och utgör själva grunden i EU-systemet. Det enda organ som kan ta initiativ till lagstiftning på EU-nivå är kommissionen – ett tjänstemannaorgan. Den svenska kommissionären Margot Wallström ska följa ”allmän europeiska intressen”, och begår tjänstefel om hon tar hänsyn till folkopinionen eller svenska förutsättningar. Mycket av beslutsfattandet inom EU utförs av jurister i EG-domstolen, som i praktiken får tolka de ofta luddigt formulerade direktiv som kommissionen utfärdar och som ska implementeras i medlemsländernas lagstiftning. Beslutsfattandet i EU omfattas heller inte av någon offentlighetsprincip, mötesprotokollen är som regel hemliga. Den som säger att vi ska vara med i EU för att få inflytande har antingen inte fattat hur EU fungerar, eller ljuger.

Men Ung Vänsters EU-motstånd riktas inte bara mot frånvaron av demokrati i kommissionen och domstolen. Den riktar sig lika mycket mot den överstatlighet som det innebär att flytta makt till EU:s institutioner. Därför motsätter vi oss också att makt flyttas från de nationella parlamenten till EU-parlamentet. Det är ett parlament utan demokratisk legitimitet, med ett europeiskt valdeltagande som konstant ligger under 50 procent. Vi ser dessutom att varje försök att flytta makt till EU-parlamentet är ett steg mot en federal europeisk statsbildning, ett Europas förenta stater.

Etablissemanget vill inte påverka

I den svenska debatten låter det som att alla riksdagspartier är EU-kritiker. De använder slogans som 'smalare men vassare' och försöker ge sken av att de vill förändra och effektivisera EU. Anledningen till det är förstås att det fortfarande, 15 år efter inträdet, finns en utbredd skepsis och ett tydligt folkligt motstånd mot EU, särskilt mot överstatligheten och bristen på demokrati.

De EU-positiva partierna påstår ofta och gärna att de vill begränsa EU:s makt. Det är inte bara lögn, det är hyckleri. Samtidigt som dessa partier säger att EU-byråkratins makt måste begränsas, har samma partier röstat för att Sverige ska underteckna samtliga de fördrag som flyttat allt mer makt från de svenska folkvalda till Bryssel. Socialdemokraterna påstod att det var nödvändigt att vara med i EMU för att kunna påverka den europeiska ekonomin. När de som regeringsparti under förhandlingar hade möjlighet att faktiskt påverka innehållet i det fördrag som styr EMU var det enda man lyfte att mynten innehöll för mycket nickel.

Varken den socialdemokratiska regeringen eller alliansregeringen har i förhandlingarna om EU-konstitutionen krävt undantag för den svenska kollektivavtalsmodellen, eller ens att Sverige ska få slippa vara med i EMU! Etablissemanget är duktiga på att säga att EU ska förändras inifrån när de är på hemmaplan, men när det väl gäller är samtliga riksdagspartier utom Vänsterpartiet beredda att ge upp stora delar av den svenska demokratin. Inte för att vinna inflytande, utan för att få hänga med den europeiska makteliten i Bryssel.

Gör konstitutionen det bättre?

Grundstommen i det odemokratiska EU-maskineriet är fördragen, som fungerar som EU:s grundlagar. När dessa väl är fastslagna är de extremt svåra att ändra på. Utifrån dessa agerar kommissionen. Det stora problemet med dessa "grundlagar" är att de har ett tydligt politiskt mål – en nyliberal frihandelspolitik, där man till varje pris vill garantera en fri inre marknad för varor, arbete, tjänster och kapital mellan EU-länderna. Det är grundlagar med ett politiskt innehåll – på så sätt garanterar man att ingen annan politik är möjlig, vare sig i

EU eller på nationell nivå. EU-förespråkarna vill gärna hävda att makt och inflytande ska föras tillbaka till de nationella parlamenten, och att saker ska göras enklare med Lissabonfördraget. Det är en lögn.

Den EU-konstitution som togs fram 2004 och som till 96 procent överensstämmer med det som nu kallas Lissabonfördraget blir om det antas den största enskilda förändringen av EU sedan vi gick med. Fördraget innehåller framför allt en utvidgning av EU:s makt på många områden. Den innehåller omfattande reformer i en överstatlig riktning – bland annat försvinner vetorätten från ministerrådets möten, och EU-parlamentet ges ökat inflytande. På allt fler områden ges EU möjligheten att köra över enskilda medlemsländer. Förutom detta grundlagsfäster man åter nyliberal politik – inflationsbekämpning ska alltid överordnas sysselsättningspolitik, länderna förbinder sig att föra en nyliberal ekonomisk politik med privatiseringar, avregleringar och avskaffande av monopol. Dessutom slås det fast att unionens valuta är euron.

På grund av de stora förändringar fördraget innebär har Ung Vänster krävt en folkomröstning. Men det svenska etablissemang har efter folkomröstningen om EMU insett att risken för att det skulle bli nej är överhängande, och har därför vägrat. Vi kräver att folkviljan respekteras och att den svenska riksdagen river upp sitt beslut kring Lissabonfördraget.

★ Starkare rättigheter framför antifacklig politik

Att EU konstant sätter den inre marknaden först innebär också att arbetsmarknaden anpassas därefter, och våra rättigheter sätts på undantag. Själva grunden i EU-projektet är att garantera kapitalets fria rörlighet och storföretagens makt över den europeiska arbetsmarknaden. Därför finns också ett tydligt motstånd mot fackföreningar och kollektivavtal från EU:s sida. Ung Vänster ser att stora delar av det som kallas den svenska arbetsmarknadsmodellen hotas av EU.

Kärnan i vår arbetsmarknadsmodell är kollektivavtalen. Utan en garanti för att kollektivavtalen skulle försvaras hade Ja-sidan aldrig vunnit i folkomröstningen 1994. Till skillnad från de flesta EU-länder, har vi varken lagstadgade minimilöner eller särskilt mycket av villkoren i arbetslivet reglerade i lag. Istället regleras löner och arbetsvillkor av kollektivavtal som upprättas mellan facket och arbetsgivarna. För att få till stånd kollektivavtal har facket rätt att ta till stridsåtgärder mot arbetsgivarna. Den rätten är nu hotad av EU.

Det finns flera exempel på hur EG-domstolen uttryckligen säger att svenska fackföreningars rätt att strejka och sätta företag ifrån andra EU-länder i blockad, strider mot EU-stadgan. Skolbygget i Waxholm där Byggnadsarbetarförbundet ville tvinga ett lettiskt företag att teckna kollektivavtal för sina anställda, är ett sånt exempel.

Ung Vänster menar att de svenska kollektivavtalen ska gälla alla som jobbar i Sverige, oavsett vilket land man kommer ifrån. Ingen ska få en lägre lön bara för att man kommer från Lettland eller Polen. Att arbetsgivare ger utländska arbetare lägre löner och sämre villkor är inte bara diskriminering och rasism, utan det sänker lönerna för alla som jobbar på svensk arbetsmarknad. Om EU får bestämma kommer arbetare från olika länder spelas ut mot varandra för att skapa och upprätthålla en europeisk låglönemarknad.

Vi EU-motståndare säger istället att kollektivavtalsenliga löner ska gälla alla som jobbar i Sverige, oavsett om jobbet utförs av en polsk, lettisk, portugisisk eller svensk arbetare.

Därför måste fackets rätt att ta till stridsåtgärder till varje pris försvaras och EU:s angrepp mot fackföreningsrörelsen stoppas.

Sveriges medlemskap i EU innebär att facket pressas tillbaka. Genom olika direktiv och ett påtvingande av lagstiftning, försvagas fackets möjligheter att försvara högre löner och bättre arbetsvillkor. För att behålla den svenska modellen, med höga löner, bra villkor och starka fackföreningar, måste Sverige lämna EU!

Full sysselsättning

Ung Vänster vill utrota arbetslösheten. Vi vill ha en politik för full sysselsättning. Först då kan vi som arbetar ställa krav på arbetsgivarna. För att nå full sysselsättning krävs en annan politik, en politik som är omöjlig så länge Sverige är med i EU.

EU påtvingar alla unionens medlemsländer att underkasta sig en nyliberal politik. Det gäller särskilt den ekonomiska politiken. EU ställer krav på avregleringar av statliga monopol och förbud mot att spendera statens överskott för att ta länder ur kris och lågkonjunkturer. Medlemsländerna tvingas föra en ekonomisk politik där en stark offentlig sektor, en aktiv arbetsmarknadspolitik och omfattande satsningar på full sysselsättning försvåras. Nu när hundratusentals människor blir av med sina jobb och vi står inför en massarbetslöshet, förbjuder EU: s regler att Sverige satsar på att skapa jobb i offentliga sektorn, bygg- och miljösektorn.

Ung Vänster menar att det är det svenska folkets röst som ska avgöra hur den ekonomiska politiken ska se ut. Vi vet att en stor majoritet vill ha full sysselsättning och fler anställda i den offentliga sektorn. EU-elitens påtvingade högerpolitik står i vägen för att vi ska bygga ut den offentliga sektorn och att folk ska få jobb. Därför måste Sverige lämna EU!

Miljöhänsyn före vinstintressen

Ett av EU-förespråkarnas viktigaste argument för EU har varit möjligheten att bekämpa de globala miljöproblemen. Man säger att EU behövs för att gemensamt motarbeta klimathotet, och för att ha ett internationellt samarbete kring miljöfrågor. Samtidigt brukar högern framhäva förverkligandet av den inre marknaden som en av EU:s största bedrifter. Men dessa två mål – en fri inre marknad och en hållbar miljöpolitik står ofta i vägen för varandra. Det är helt enkelt omöjligt att sätta storföretagens intressen före allt annat och samtidigt säga att man vill rädda miljön. Det är i de fallen uppenbart att det är miljön som får stryka på foten

Det finns många exempel där EU hindrat medlemsländer att ha hårdare miljölagstiftning, om lagstiftningen gått emot den inre marknaden. I Sverige får vi till exempel inte ha hårdare utsläppskrav på bilar än i övriga EU, vi tvingas tillåta färgämnen på mat som vi anser vara hälsofarliga, vi måste godkänna kemikalier som vi anser vara farliga, vi får inte sänka momsen på ekologisk mat och vi får stå ut med långa, miljöskadliga transporter kors och tvärs över Europa – på grund av EU.

De senaste 5 åren har kommissionen anmärkt på 339 fall där medlemsländernas lagstiftningar brutit mot marknadskraven. En stor del av dessa har varit miljöärenden. Det kan handla om allt ifrån att man vill minska utsläppen på bilar till att man vill förbjuda glödlampor med farliga kemikalier i. I stort sett alla fall har medlemsländerna ändrat sig efter kommissionens krav. Av dessa har kommissionen dragit enskilda länder inför EG-domstolen 19 gånger i fall rörande miljö och folkhälsa. I alla 19 fall har domstolen gått på marknadens linje, dvs. medlemsländer har inte fått vidta åtgärder för att skydda miljö eller folkhälsa. 19 - 0 till marknaden alltså.

Det hela är egentligen väldigt enkelt, EU är en union för marknaden, inte en union för miljön. EU:s demokratiska brister gör det också nästan omöjligt för medborgarna i län-

derna att påverka besluten i en miljövänlig riktning. Under Sveriges medlemskap har EU varken blivit mer miljövänligare eller mer demokratiskt . Varje gång miljön står i vägen för marknaden kommer den att få stryka på foten. Den så kallade miljögarantin som ska vara till skydd för miljön i strid mot den inre marknaden är alltså mest för syns skull.

Att hävda att Sverige måste vara med i EU för klimatarbetets skull är skrattretande. Det är väldigt svårt att ge EU trovärdighet i klimatfrågan när de är en av få organisationen i världen som kan tvinga länder att försämra sin miljöpolitik. Alla fina ord om klimatmål, utsläppskrav och om samarbeten för miljön betyder inte ett dyft om det står emot marknaden. Vill man på allvar prata om miljöfrågan och faktiskt göra något åt de klimatproblem vi står inför måste vi börja samarbeta mellan länderna på riktigt - utan EU som lägger krokben för de länder som vill verka för miljön.

Fler EU-motståndare i parlamentet

Ung Vänster anser att Sverige ska lämna EU. Det handlar inte om att vi inte gillar samarbete mellan länder, eller att vi inte inser att det finns frågor där länder behöver agera gemensamt. Det finns flera exempel på utmaningar som kräver samarbete och gemensam handling – klimathotet är en sådan utmaning. Internationellt samarbete behövs, men EU behövs inte för samarbete. Ung Vänster tror på internationell solidaritet. Vi vänder oss emot inskränkt nationalism och kämpar för en rättvisare värld.

EU är en odemokratisk union, som går i en allt mer överstatlig riktning. Folken i EU-länderna har flera gånger visat att de inte accepterar EU:s demokratiska brister och överstatlighet. I Sverige sa en klar majoritet nej till EMU. Folken i Nederländerna och Frankrike röstade nej till konstitutionen, och irländarna sa nej till Lissabonfördraget. Det visar att Europas folk vill ha ett annat slags samarbete än dagens EU.

Internationella samarbeten behöver bygga på andra grunder än de EU vilar på. De måste utgå ifrån respekt för ländernas självständighet och på demokratiskt inflytande över vilken politik som ska föras. Att det finns gränsöverskridande problem, är ingen ursäkt för att inskränka demokratin. Tvärtom är mer demokrati förutsättningen för att lösa problemen. Det är medborgarna som ska avgöra den politiska riktningen, inte byråkrater bakom stängda dörrar i Bryssel.

Det är viktigt att det finns EU-motståndare i Europaparlamentet, att vi som är kritiska till unionen inte överlåter den arenan åt ja-sägarna och EU-förespråkarna. Vi som är kritiska mot EU:s utveckling behöver finnas representerade i Bryssel, därför stödjer vi Vänsterpartiet.

Gå och rösta den 7 juni!

UNG VÄNSTER

Ung Vänsters förbundscentral
Kungsgatan 84, box 12 660
112 93 Stockholm

08-654 31 00

info@ungvanster.se
www.ungvanster.se